

Rozważania br. Mateusza

Sprawczość Ducha Świętego

W historii zbawienia możemy zauważyć wiele cudownych wydarzeń, w których przejawia się tajemnicza działalność Ducha Świętego. Przypominają się mi te fragmenty z Biblii, które opisują to jak Bóg prowadził naród wybrany. Najwyższy powoływał swoich wybrańców, aby oznajmiali Jego wolę ludowi. Często była tam mowa o tym, że „Duch Boży” opanowywał patriarchów, proroków czy królów, a ci stawali, aby ufnie podążać w imieniu Pana Zastępów.

I tak, dochodząc do pełni objawienia, staje przed nami tajemnica Wcielenia. Jest to owa „pełnia czasu, kiedy zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty”, a która dokonała się „za sprawą Ducha Świętego”. Przy scenie zwiastowania Maryja na usłyszaną wiadomość, zapytała się Anioła: „jak się to stanie?”. Jakże często może tak być w naszym życiu, kiedy modlimy się, prosimy Boga o łaskę, a nie zdajemy sobie sprawy jak się to stanie, po czym to poznamy. Maryja również nie wiedziała, ale pokornie pyta i otrzymuję odpowiedź, że: „Duch Święty zstąpi na ciebie i moc Najwyższego Cię osłoni”. Na te słowa, Niepokalana uwierzyła a przez swoje „FIAT” zgodziła się na to, aby Bóg udzielił się nie tylko w Jej osobistym życiu, ale i w historii całego świata. To działanie Ducha Świętego dokonuje w Maryi coś nieogarnionego, mianowicie to, że „Słowo ciałem się stało”. Dlatego my również jesteśmy zaproszeni do tego, aby słuchać natchnienia Bożego i otwierać się na Jego łaskę.

Sprawczość Ducha Świętego objawia się przede wszystkim w życiu Kościoła. To On, także dzisiaj, zstępuje i daje moc do tego, abyśmy „mogli otrzymać przybrane synostwo” – jak pisał św. Paweł w Liście do Galatów. Uczczenie tajemnicy życia, śmierci i zmartwychwstania Jezusa jest ściśle związane z przejawem działania Ducha Bożego. Sam Pan Jezus powiedział uczniom, że to „Duch daje życie” oraz obiecał im Go udzielić. Wiara tutaj w istocie jest otwarciem serca ludzkiego wobec tego Daru. Kiedy Apostołowie z Maryją modlą się w Wieczerniku, otrzymują obiecane im Pocieszyciela. Dzięki temu wydarzeniu Apostołowie mają odwagę i siłę do głoszenia Ewangelii „aż po krańce świata”. Będąc chrześcijanami nie powinniśmy się obawiać tego, że jesteśmy zbyt słabi, niezdolni, wykluczeni, aby podołać wymaganiom płynącym z wiary czy też pobożnym natchnieniom. Uczestnicząc w życiu sakramentalnym Kościoła mamy pełen przystęp do tego, by ufnie oczekiwać tej „sprawczości” Ducha Świętego w naszym życiu oraz życiu naszych bliźnich.



MATERIAŁY FORMACYJNE
DLA WSPÓLNOT
RYCERSTWA NIEPOKALANEJ



MAJ 2021

OWOCE DUCHA ŚWIĘTEGO

Intencja modlitewna na maj:

Aby przykład dany nam przez Niepokalaną, pobudzał nas do bycia żywym znakiem owoców Ducha Świętego na tym świecie.

Pismo Święte:

Ga 5,22-23

Owoce zaś ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. Przeciw takim [cnotom] nie ma Prawa.

Nauczanie Kościoła

Papież Franciszek, fragment rozważania przed modlitwą Anioł Pański, 8 grudnia 2013 r.

Ewangelia św. Łukasza przedstawia nam Maryję, dziewczynę z Nazaretu, z małej miejscowości w Galilei, na peryferiach imperium rzymskiego, a także na peryferiach Izraela. Z małej miejscowości. Mimo to na Niej, na tej dziewczynie z odległej małej miejscowości, na Niej spoczęło spojrzenie Pana, który Ją wybrał, aby była Matką Jego Syna. W perspektywie tego macierzyństwa Maryja została zachowana od grzechu pierworodnego, to znaczy od tego zerwania jedności z Bogiem, z innymi i ze stworzeniem, które rani głęboko każdego człowieka. Ale to zerwanie zostało uprzednio uzdrowione w Matce Tego, który przyszedł, aby wyzwolić nas z niewoli grzechu. Niepokalana jest wpisana w zamysł Boży; jest owocem miłości Boga, który zbawia świat.

Z Pism św. Maksymiliana

Fragment konferencji o. Maksymiliana Kolbego pt. „O nabożeństwie do Niepokalanej” [71], Konferencje świętego Maksymiliana Marii Kolbego, Niepokalanów 2015.

Z duszą jest więc tak samo. Żeby mogła wzrastać duchowo, musi ją ogrzewać słońce i musi posiadać rosę łaski. A tym słońcem i tą rosą nie jest nic innego, tylko Niepokalana i tylko Ona, bo Ona jest Pośredniczką wszystkich łask. Nie każdy może to pojąć, bo mu się zdaje, że Pan Jezus to co innego niż Matka Boża; że Pan Jezus jest w jednym końcu, a Matka Boża w drugim; i że gdy będzie ze wszystkim do Matki Bożej się zwracał, to Panu Jezusowi za mało czci odda. To jest pojmowanie błędne, bo Pan Jezus jest wcielonym Bogiem w Niepokalanej. Wszystko pochodzi od Ojca przez Syna i Ducha. I – jak mówimy – Pan Jezus jest wcielonym Bogiem w Niepokalanej, tak praktycznie możemy to samo powiedzieć w stosunku do Ducha Świętego. I jak wszystko pochodzi od Ojca przez Syna i Ducha, tak wszystko do Ojca idzie w odwrotnym kierunku. To jest tajemnica, która przewyższa nasz rozum, dlatego zgłębić jej nie możemy. Z ksiązek się tego nie nauczymy, tylko na klęczkach. Czasem i pisarze mają kłopot i pomyłają się, i odróżniają, jakby to było co innego Pan Jezus, a co innego Matka Boża. A dzieje się to dlatego, że nie znają Matki Bożej. Wyraz Matka Boża składa się z dwóch wyrazów „Matka” i „Boża”, dlatego, żeby zrozumieć, kim Ona jest, trzeba pojąć Boga, a to jest niemożliwe dla naszego ograniczonego rozumu. Wiemy to doskonale, że celem wszystkich nabożeństw jest Pan Bóg. Tak samo i nabożeństwo do Niepokalanej jest środkiem do celu. Pana Jezusa mamy szukać przez Nią i nie gdzie indziej, tylko w Niej. Z jednego przechodzimy w drugie, a nie od jednego do drugiego. Aby w duszy kwiaty zakwitły, muszą być ogrzane światłem Niepokalanej. Tak jak dziecko rozumie i czuje instynktownie, że rozwinie się przy matce, że musi ssać pokarm z jej piersi, aby żyło, tak i dusza inaczej się nie rozwinie, jak przy Matce Bożej.

Wyjaśnienie tekstów

Pismo Święte i Kościół ukazują nam rzeczywistość darów i owoców Ducha Świętego. W przypadku darów cyfra 7 oznacza ich pełnię, którą otrzymujemy już w momencie chrztu, a pomnażane są w sakramencie bierzmowania. Katechizm Kościoła Katolickiego wskazuje, że dary „są trwałymi dyspozycjami, które czynią człowieka uległym, by iść za poruszeniami Ducha Świętego”. Nazwy darów pochodzą z 11 rozdziału Księgi Izajasza. Natomiast św. Paweł poucza nas o owocach Ducha Świętego, których udziela nam i sprawia w nas Duch Święty pod wpływem współpracy z Nim. Są to miłość, radość, pokój, cierpliwość, dobroć, życzliwość, wierność, łagodność, opanowanie, uprzejmość. Ponieważ ani dary, ani owoce nie są rzeczywistością automatyczną, ze strony człowieka potrzeba autentycznego spotkania z Bogiem – modlitwy, zasłuchania w Boże Słowo, pełnego życia sakramentalnego i uczynków miłosierdzia, czyli kroczenia na drodze wiary tymi wszystkimi ścieżkami, na których Duch Święty ma możliwość współdziałać z nami.

Rozważanie

Duch Święty – Owoc miłości Ojca i Syna. Maryja – Oblubienica Ducha Świętego i Jego pierwszy Owoc dla wierzących... Owoc miłości Boga Trójjedynego do grzesznego człowieka...I jednocześnie najdoskonalszy Owoc ziemi, jak nazywamy ją w święto Jej Wniebowzięcia. Przeżywamy maj – w polskiej tradycji miesiąc rozkwitający pięknem Niepokalanej... Jednocześnie po raz kolejny w życiu właśnie w maju będziemy przeżywać Uroczystość Zesłania Ducha Świętego. Nawet kalendarz liturgiczny wskazuje nam na bliskość tych Osób, Ich doniosłe miejsce w dziele Zbawienia. A jednocześnie pobudza do refleksji o ich miejsce w tym dziele, jakim jest moje życie! Bo być jak Niepokalana oznacza żyć łaską, pełnią łaski – żyć zgodnie z darami Ducha Świętego tak, by doświadczać Jego owoców i, jak Maryja, stawać się tymi owocami dla innych ludzi.

Pytania

- 1) Czym są dary, a czym owoce Ducha Świętego? Czy świadomie dostrzegam ich miejsce w moim życiu? Jakimi mają dla mnie znaczenie? Jak nimi żyję?
- 2) W jaki sposób Niepokalana jest Owocem Ducha Świętego i jednocześnie *żywym znakiem owoców*, o których mówi św. Paweł?
- 3) Jaka jest relacja Niepokalanej z Duchem Świętym? Na czym polega? Czego mogę się z niej uczyć?
- 4) W jaki sposób św. Maksymilian opisuje relację pomiędzy Trójcą Świętą a Niepokalaną? Co chce nam przez to powiedzieć?
- 5) W jaki sposób Niepokalana pomaga rozkwitać i owocować duszy ludzkiej, mojej duszy? A co ja mogę robić, by tego rozkwitu i owocowania doświadczać?
- 6) Jakie treści dzisiejszego spotkania najbardziej mnie poruszyły? Jakie konkretne postanowienie podejmuję dziś, aby wprowadzić je do mojego codziennego życia?